

Sygn. akt II C 1266/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSO Hanna Wawrzyniak

Protokolant: Żaneta Rewczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lutego 2018 roku w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko R. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSO Hanna Wawrzyniak

Sygn. akt II C 1266/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 01 lutego 2017 roku (data prezentaty tut. Sądu) powód (...) Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanego R. B. kwoty 135 553,08 złotych wraz z odsetkami umownymi i odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczonymi od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych, tj. 13 stycznia 2017 roku oraz odsetek ustawowych od kwoty skapitalizowanych odsetek, tj. od kwoty 4386,93 złotych za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Powód wskazał, że na dochodzoną należność składają się następujące kwoty: 131 166,15 złotych tytułem kapitału kredytu, 3046,98 złotych tytułem odsetek umownych naliczonych zgodnie z regulaminem od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 19 maja 2016 roku do dnia rozwiązania umowy, tj. do dnia 24 listopada 2016 roku, 132,50 złotych tytułem odsetek podwyższonych naliczonych zgodnie z regulaminem od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 19 maja 2016 roku do dnia rozwiązania umowy, tj. do dnia 24 listopada 2016 roku oraz 1207,45 złotych tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia następnego po dniu rozwiązania umowy, tj. od dnia 25 listopada 2016 roku do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku. Na uzasadnienie swojego stanowiska powód podniósł, że w dniu 11 października 2011 roku zawarł z pozwanym umowę o kredyt hipoteczny nr (...), na podstawie której zobowiązał się do udzielenia pozwanemu kredytu. Z uwagi na niewywiązywanie się przez pozwanego ze zobowiązań ciążących na nim na podstawie umowy, powód skierował do niego pisemne wezwanie do dobrowolnego spełnienia świadczenia, polegającego na zwrocie wskazanej sumy pieniężnej wraz z odsetkami za opóźnienie. Z uwagi na nieuregulowanie należności umowa uległa rozwiązaniu, a całe roszczenie stało się wymagalne. Wysokość zobowiązania wynika ze sporządzonego w dniu 12 stycznia 2017 roku wyciągu z ksiąg bankowych (k. 2-46).

W dniu 25 maja 2016 roku Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie II Wydział Cywilny, sygnatura akt II Nc 52/17, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, na mocy którego powództwo zostało w całości uwzględnione. Sąd nakazał pozwanemu R. B., żeby zapłacił na rzecz powoda (...) Bank (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. kwotę

135 553,08 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 131 166,15 złotych od dnia 13 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 4386,93 złotych od dnia 27 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty, a także kwotę 5312 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania nakazowego, w tym kwotę 1695 tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwotę 3600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kwotę 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k. 47)

Pozwany w dniu 03 kwietnia 2017 roku (data prezentaty tut. Sądu) złożył zarzuty od powyższego nakazu zapłaty i wniósł o oddalenie powództwa w całości z uwagi na możliwość zawarcia ugody i polubownego załatwienia sporu. Pozwany potwierdził, że zawarł z pozwanym umowę o kredyt hipoteczny (k. 52-53).

W odpowiedzi na zarzuty od nakazu zapłaty powód podtrzymał żądanie pozwu. Powód nie wyraził zgody na skierowanie sprawy do mediacji, rozłożenie zobowiązania na raty, gdyż pozwany nie przedstawił żadnych warunków ugody. Powód wskazała, że pozwany nie zakwestionował zobowiązania ani co do wysokości ani co do zasady, dodatkowo pozwany przyznał, że zawarł z pozwanym umowę kredytową (k. 85-100).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 19 września 2011 roku (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., w drodze sukcesji uniwersalnej, wstąpiła we wszystkie prawa i obowiązki (...) spółka akcyjna oddział w P.. W dniu 11 października 2011 roku (...) Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. zawarł z R. B. umowę o kredyt hipoteczny nr (...). Na mocy wskazanej umowy (...) Bank (...) S.A. udzielił pozwanemu kredytu hipotecznego w wysokości 157 096 złotych, indeksowanego do waluty obcej euro z przeznaczeniem na spłatę innych kredytów i zobowiązań konsumpcyjnych. Pozwany zobowiązał się do wykorzystania i spłaty kwoty kredytu zgodnie z warunkami umowy. Okres kredytowania wynosił 168 miesięcy. W § 3 umowy strony ustaliły zasady dotyczące oprocentowania kredytu. Strony ustaliły zmienne oprocentowanie kredytu, które wyniosło na dzień podpisania umowy 5,17% w stosunku rocznym. Udzielony pozwanemu kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej ustalanej jako sumy stopy referencyjnej EURIBOR 3M (EUR) oraz stałej marży banku w wysokości 3,60 punktów procentowych. W myśl § 22 regulaminu kredytu hipotecznego w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank mógł według uznania obniżyć kwoty przyznanego kredytu, wstrzymać uruchomienie kredytu, zażądać dodatkowego zabezpieczenia lub wypowiedzieć umowę z zastrzeżeniem, że po upływie okresu wypowiedzenia kredytobiorca zobowiązany jest do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami. Okres wypowiedzenia ustalony został na 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni (dowód: umowa kredytu wraz z załącznikami - k. 9-29; regulamin kredytu hipotecznego - k. 30-41).

W dniu 01 grudnia 2016 roku powód wystawił przedsądowe wezwanie do zapłaty i wezwał pozwanego do zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 134 496,56 złotych w nieprzekraczalnym terminie 7 dni. Wezwanie zostało odebrane przez pozwanego w dniu 07 grudnia 2016 roku (dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty - k. 44 wraz z dowodem doręczenia k. 45).

W dniu 12 stycznia 2017 roku (...) Bank (...) S.A. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych nr (...), w którym stwierdził, że dłużnik R. B. ma zapłacić na rzecz banku kwotę 135 553,08 złotych, na którą składając się 131 166,15 złotych z tytułu kapitału kredytu, 3046,98 złotych z tytułu odsetek umownych naliczonych zgodnie z regulaminem od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 19 maja 2016 roku do dnia rozwiązania umowy, tj. do dnia 24 listopada 2016 roku, 132,50 złotych z tytułu odsetek podwyższonych naliczonych zgodnie z regulaminem od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 19 maja 2016 roku do dnia rozwiązania umowy, tj. do dnia 24 listopada 2016 roku oraz 1207,45 złotych z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia następnego po dniu rozwiązania umowy, tj. od dnia 25 listopada 2016 roku do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku (dowód: wyciąg z ksiąg bankowych - k. 42).

Strona pozwana nie uregulowała należności wyszczególnionej w wezwaniu do zapłaty.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa dochodziła w niniejszej sprawie roszczenia z umowy kredytu. Zgodnie z dyspozycją art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z dyspozycją ust. 2 pkt 10 tego przepisu umowa kredytu powinna określać m. in. warunki rozwiązania umowy. Zgodnie z art. 75 ust. 1 i 2 ustawy prawo bankowe w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu, o ile ustawa z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne nie stanowi inaczej. Termin wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 1, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni.

Powód wskazał, że na dochodzoną należność składają się następujące kwoty: 131 166,15 złotych tytułem kapitału kredytu, 3046,98 złotych tytułem odsetek umownych naliczonych zgodnie z regulaminem od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 19 maja 2016 roku do dnia rozwiązania umowy, tj. do dnia 24 listopada 2016 roku, 132,50 złotych tytułem odsetek podwyższonych naliczonych zgodnie z regulaminem od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia 19 maja 2016 roku do dnia rozwiązania umowy, tj. do dnia 24 listopada 2016 roku oraz 1207,45 złotych tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od kwoty kapitału kredytu za okres od dnia następnego po dniu rozwiązania umowy, tj. od dnia 25 listopada 2016 roku do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku.

Zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c. na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania, że umowa została skutecznie wypowiedziana i zaszły przesłanki do postawienia w stan natychmiastowej wymagalności kwoty udzielonego kredytu. W ocenie Sądu powód nie udowodnił, że na dzień wniesienia powództwa zaszły przesłanki do wypowiedzenia umowy i postawienia kwoty udzielonego kredytu w stan natychmiastowej wymagalności.

Pozwany nie spłacał terminowo rat kredytu udzielonego mu na podstawie wskazanej umowy stąd też powód w myśl § 22 regulaminu kredytu hipotecznego miał prawo do wypowiedzenia przedmiotowej umowy. W aktach sprawy brak jest oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu pozwanemu. Bank nie udowodnił, że oświadczenie o wypowiedzeniu przedmiotowej umowy zostało skierowane, a tym bardziej dotarło do pozwanego. W piśmie z dnia 01 grudnia 2016 roku powód wezwał pozwanego jedynie do spłaty zaległości wynikającej z umowy kredytu w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego pisma i poinformował go, że w przypadku braku spłaty zaległości w tym terminie, bank wystąpi przeciwko pozwanemu z powództwem o zapłatę wymagalnej wierzytelności, a następnie – po uzyskaniu koordynacyjnego dla siebie wyroku – na drogę egzekucji komorniczej. Biorąc pod uwagę sposób skonstruowania wskazanego pisma i jego treść, zdaniem Sądu, nie można uznać, by stanowiło ono wypowiedzenie umowy kredytu. Ciężar udowodnienia okoliczności mających wpływ na skuteczność wypowiedzenia umowy, czy to w chwili złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu, czy w chwili doręczenia powództwa w niniejszej sprawie spoczywał na stronie powodowej. Powód powinien zatem wykazać, że pozwany zalegał z zapłatą za przynajmniej dwa okresy płatności. Z dokumentów dołączonych do pozwu nie można jednak ustalić, czy do takiej zaległości rzeczywiście doszło. Powód dołączył jedynie pisma informujące o wysokości zaległości oraz wyciąg z ksiąg bankowych, które są wyłącznie dokumentami prywatnymi.

W świetle powyższego należało uznać, że powód nie złożył pozwanemu skutecznego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, w związku z czym nie nastąpił skutek w postaci wymagalności kredytu.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

(...)